

1

श्रीमते रामानुजाय नमः॥ इशानां जगतो रस्य वेंकटैर्विलोः
 परं मे यसी तद्वत्तः स्यलनित्यवासनसिकांततोतिसंवर्द्धि
 नीपलालंकृतपारिपद्धवयुत्तपलासनस्थोऽश्रियं वास
 ल्यादिगुरोऽवलांभगवति वंदे जगन्मातनं॥१॥ मानातीत
 प्रथितविभवां मंगलं मंगलानां वदः पीढीमधुविजयिनो
 भूषयंती स्वकात्याप्रयत्नोऽश्रविकमहिमाप्रार्थिनीनां
 प्रजानां श्रेयोमूर्तिश्रियमशानरात्त्याशानराणां प्रपद्ये॥२॥
 आविर्भावः कलशजलधावृद्धनेवापियस्याः॥ स्यानां
 यस्याः सनसिजदनां विष्णुवद्वत्तः स्यलं वाभूवायस्याभुवनमाखिलं दे
 विदिव्यं वदं वातो कज्जारैरननवपि गुरास्तयते सा कपंवा॥३॥ सो

तन्म॥७॥पस्यंतीयुश्रुतिमुपनितस्सुनिवृं देन साहं मध्ये हृत्यं त्रिगु २
राफल कं निर्मितस्या न भेदे विष्वाधी संप्रसाधितसप्तविभ्रमघा
तवृत्तौ वस्ते श्रद्धाः दधति युवयो न ह्यसा न प्रचारं ॥८॥ अस्य शाना
त्वमसि जगतः संश्रयंती मुकुं दं लक्ष्मी पद्या जलधित नया विन्दु
पात्नी सी रेति त्वन्ता मानि श्रुतिपनि मलान्ये वना वर्तयंतो ना वर्त
ते दुनितयवनप्रेनिते जन्म वक्त्रे ॥९॥ त्वो मे वाहुः कति चिदप
ने त्वत्प्रिये लोकनायं किं तै नंतः कलह मलिनेः किं चिदुतौ र्य
मज्जेः त्वत्संप्रीते विह नरा विधौ संसृत्वीनां श्रुतिना भावाह
हो भगवति युवां देवतं दंपतिनः ॥१०॥ आपन्नार्ति व्ययनय
विधौ वक्त्रे सस्य विहोरा व ह्युत्थां प्रिय सहचरी मे क

तव्यात्वादिशानिभवती देहिभिः सत्यमानात्मेवत्वाभिनितनगतिः सौतु मा
संसमानः सिद्धावम्भः सकलमुवनस्त्वाघनीयमवेयं सेवापेक्षीतवचनरा
गोः अयसेकस्यनस्यात् ॥४॥ यासिर्व्याभवेति व क्रमलेपनदेहिन्यमी
सां जन्मस्येमम्रलेपनचनजंगमाणां ते त्रिभ्यासां किं नपिपामिनो क
लह्यं समाधौ पूर्णीतेजः स्फुरतिभवतापादलेहो नकासा ॥५॥ निश्च
त्यहं यथायद्युतितं देवि नित्यानपापं धिस्तुत्वं चेत्पनवधिगुणां हं ह म
न्योन्यलहं शोषस्त्रितं विमलमनसां मोलपश्चश्रुतीनां तपद्यते वि
हननविधौ यस्यशष्पाधिरोषा ॥६॥ उदैत्यत्वं जननिभवतोरुदितोपाधि
मधंप्रत्यदिपेरुविषियुवयोनेकशोषित्वयोगात् पक्षेपत्युत्तवचन
गमैर्नित्यमन्विद्यमासां नावसे ॥६॥ हं भवति मरिमानर्तयमान

३

आलोक्य त्वाममृतं तत्तु जेविष्णु वदतः स्यल स्यात्ताय त्तांताः
 शरणा मगमन्ताव नो ध्यासुनें द्वाः लब्ध्वा भूयस्त्रिभुवनमिदं न हि
 तं त्वत्कं गतैः सर्वाका न स्थि न समुदयो संपदं निर्विशंति ॥१५॥
 आर्तं त्रशा वृत्तिमि न मृ ता सारनी लांबुवाहे न भोजाना मुखसि
 मिषता मंत न गैः यस्यां यस्यां दिशि विहरते दे विदष्टि स्वदीपा
 तस्यां तस्यां मह महमिकां त न्यते संपदद्याः ॥१६॥ योगा नं भ
 त्वनित मनसो युष्मदै कां त्ययुक्तं धर्म प्राप्नो यममिह योधा
 नं यं ते धरायां तेषां भूमेर्धनपति गृहा देवना देव बुधेर्वा धनानि
 यौ त्यधिक मधि कं वां क्षि ता नां वसूनां ॥१७॥ अथ स्कामाः क
 मल निलये चित्रमा म्ना यवा चां व चं शयी संत वपद युगं ये

३

रपांगेः

३

कयपोयपन्नाप्रादुभावेनपिसमतनुःप्रधमन्वीपसत्वंदुनोत्तिप्रेति
 यमधुनताडधराशोत्तनंजेः॥११॥धतेमोभांहनिमनकतेतावकीम
 तिराधातन्वीतुंगलनभानतातपुंजापुनदाभा॥यस्यागदृपु
 दयविलयेर्नित्यमानंदसिधावुत्पप्यतेववितलहराविभ्रमंय्यातय
 से॥१२॥आसंसारंविततमाखिलंवास्त्रयंयदिभूतिपभूतिपदुभं
 आकुसुमधनुःयःकिंकनौमेरुधन्वायस्यानित्यंनयनशतके
 नेकलक्ष्योमहंइःपदेतासांपरिरातिनसौभावलेशोत्त्वदीवे
 ॥१३॥आग्नेभर्तुःसनसिजमयेभद्रपीठेनिवस्यमंभोराराधि
 गतसुधासंदलवाडुस्त्रितांतांपुष्पासारस्यकितभुवनःपुष्क
 लावर्तकाद्यैर्ललासांभाकवककलशौनभ्यदिंयन्त्यजंद्रा१४

४

4

वासुदेवोऽस्य धन्याः ॥२१॥ सानुप्राप्तप्रवृत्तिरुपैस्सां इवात्सल्यदि
 ध्वै न वत्तिरवे नमते लह नौ लब्धसंवत्तचवैधर्मेतापत्रयविन
 चिते गाढतप्तं हौं सां मा मा की च न्यं लापितमनू चै नार्द्रयेयाः कदा
 हौः ॥२२॥ संपद्यंते भवभयभीती भावतस्त्वत्पितादाभ्यावाः सर्वभ
 गवती ह नौ भक्तिमुदेलयं ताः पाचे किं त्वामह मिह यतः शीतः नो
 दानश्रीलां भूयो भूयो दिोसि समरु गो मंगलानां प्रबंधान् ॥२३॥
 मातादेवित्वमसि कं स ले वासुदेवः पिता मे जातः साहं जननि
 युवयो न कल ह्यं दपाः प्राः दतो पुष्पात्पनि जनतया देष्टा कै नप्य
 तस्त्वं किं ते भूयः पितमि सिकि लास्ते न कक्रा विभां सि ॥२४॥

काव्याराणां नामविकल्पनिधिः काविकास्तयसीमानित्यामोदानि
 तसौलिमंदा नमां संपद्विध्या मधुविजयिनः सन्नि
 दामेसैयादेवी सकलभवनप्रार्थनाकामधेनु ॥२५॥
 उपायतगुरुभक्तेरस्यीतं वैकुण्ठेशात्कलिकलुषनिवृत्त्येकल्य
 मानंपुत्रानां सरसिजनिलयायाः स्तोत्रमेतन्पठंतः सकलकुशा
 लसीमासर्वभोगान्वंति ॥२६॥ कविताकिंक सिंहकल्याणा
 गराशालिने श्रीमते वैकुण्ठेशाय वेदाता गुरुवे नमः ॥२७॥ इति
 श्रीकविताकिंक सिंहस्य सर्वतंत्रत्यंतं श्रीमद्वैकुण्ठायस्य
 वैदाताचार्यस्य सतिप्रकवकधारश्रीलक्ष्मीसवरजसमाप्तम् ॥

6

मानन
प्राप्तादि